

לכם זרע כי יצחק יהיה אחוז בגבורה התחתונה שהיא המלכות הנמשכת מהגבורה העליונה וממנו נמשך הזרע (רמ"ק) •

העסק בתורה על מנת לקיים מצוותיה – מatabase ממנה החיוב של הכוכבים והמזלות

ובגין דא, כל המשתדל באורייתא, בטיל מגיה חיובא דככבי ומזלוי. אי אוליף לה כדי לקיימא פקודחא ומשום כך כל העוסק בתורה או מatabase ממנה החיוב של הכוכבים והמזלות זהה ודוקא אם הוא לומד את התורה בכדי לקיים את מצוותיה. **אם לאו, אבל לא אשתדל בה, ולא בטיל מגיה חיובא דככבי ומזלוי** ואם לאו כאילו הוא לא עוסק בתורה כלל ולכן לא יתבטל ממנה החיוב של הכוכבים והמזלות. **כל שبن עמי הארץ דאיינון אתה מתלון לבערן** וכל שכן העמי הארץ שהם תחת החיוב של הכוכבים והמזלות כי הם מושלים לבהמות. **דאוקמוה עלייהו** (דברים כז) **ארור שוכב עם כל בהמה, שלא אתה בטלון מגוזן חיובא דככבי ומזלוי** שעיליהם ביארו חז"ל [עט] ואמרו ארור שוכב עם כל בהמה שהוא נאמר על בניית עמי הארץ ולכן ודאי לא מatabase מהם החיוב של הכוכבים והמזלות.

אור הרשב"י

[עט] בדאיתא בפסחים דף מט עמוד ב' ולא נשותיהן שרין, ועל בנותיהן הוא אומר ארור ישא בת עמי הארץ, מפני שהן שקן,

הילמוד היומי

הסוד שהקב"ה מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית כי בכל יום מתיים אלף בני אדם ונולדים אלף אחרים במקום

אנוש בחציר ימי בצייז השדה בן יציז, (תהלים קג) **ואטמר ביה,** (תהלים ל) **נער הייתי גם זקנתgi.** **לבתר** (איוב לג) **ישוב לימי עולםיו** והנה כתוב בפסק 'אנוש בחציר ימי בצייז השדה בן יציז' ופירשו שאנו שוא מטטרו"ן שהוא שר העולם והוא סוד נער שמזדקן ומתחדש תמיד להיות נער כמו חציר שחזר וצומח תמיד, ומטטרו"ן אומר נער היהי גם זקנתי [פ] וכונתו בזה שלאחר שהוא מזדקן הוא ישוב לימי עולםיו. **האלנא** [פאג] **דאתקציצו ענפי עתיקין דיליה, וצמחו במלקדמין** **בשערו, אהדרו בעלה מא במלקדמין** והוא כמו האילן שנעצו ענפיו הישנים שלו וצמחו במקומות ענפים חדשים כבתחילה משורשי ובזה הוא חוזר להיות בעולם בתחילת. **מיתו סבין, ואטחררו להאי עלה מא עולמין** ורק הוא אצל בני האדם שהם מתיים זקנים והם חוזרים לזה העולם בסוד הגלגל כאשר הם ילדים וכן כר הוא אצל מטטרו"ן. **והיינו רוא דמתהש קדש בריך הוא בכל יום תמיד מעשה בראשית.** **דמתין אלף בכל**

אור הרשב"י

איכא זקנה קמיה? ולא דוד אמרה, מי קישיש כלוי הא? אלא ש"מ: שר העולם אמרו. [פאג] נירשת הרמ"ק באילנא.

[פ] וכדייאתא ביבמות דף טז עמוד ב' אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, פסוק זה שר העולם אמרו: נער היהי גם זקנתי – מאן אמרה? אילימה קודשא בריך הוא, מי

הליימוד היומי

יְוָמָא וּמִתְחַדֵּשׁ יְמָא אֶלְף בְּכָל יוֹמָא וזה הסוד שהקב"ה מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית כי בכל יום מתים אלף בני אדם ונולדים אלף אחרים במקוםם.

צריך לשמר את סודות התורה שיקבלו אותם רק היראים לדבר ה' כמו הין שצורך שימור

וַיַּיְנָן יִשְׁמַח לְבֵב אָנוֹשׁ, (טהילים קד) **דָא יִנָּא דָאוּרִיתָא** ועל מטטרו"ן נאמר 'וַיַּיְנָן יִשְׁמַח לְבֵב אָנוֹשׁ' בכח סודות יינה של תורה המש晦ים את מטטרו"ן. **דָהָבִי סָלִיק יַיְזָן, בְּחוֹשְׁבָן סְזָ"ד** כי קר עליה יי"ן במנין ס"ד, כי מטטרו"ן שמח בסודות התורה. **וְמַה יַיְזָן צָרִיךְ לְמַהֲווֹ סְתִים וְחַתִּים, דָלָא יַתְגַּסֵּךְ לְעַבּוֹדָה זָרָה** וכשם שצורך לשמר את הין שהיתה סתומ וחתום לבתי שיתנצר כלל לעבודה זרה. **אוֹפֵה בָּבִי צָרִיךְ לְמַהֲווֹ סְתִים וְחַתִּים סָוד דָאוּרִיתָא, וְכֹל רְזִין דִילָה, וְלֹא אַשְׁתְּקִיּוֹן אֶלְאָ לִירָאוֹ** קר צורך לשמר וחתום את סודות התורה יחד עם כל רזיה שלא יושקו ממנו אלא רק יראיו הרואים לכך בסוד 'סוד ה' ליראו'. **וְלֹא לְמַגְנָא עַבְדִּין בְּמַה פְּקוּדִין בֵּין, וּמְבָרְכִין בֵּיהֶן קְוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא** ולא להינן עושים כמה מצוות בין כי מברכים עליהם לקב"ה בכמה מצוות והוא מלחמת מעלהו שהוא נמשל לטודות התורה, **וַיַּיְנָן אֵית לֵיהֶן גּוֹנִין, חִזּוֹר וִסְוּמָק, דִּינָא וְרַחְמָי** והנה יש בין שני גוננים שהם לבן ואדם שהם סוד דין וرحמים, ואפילו שהיין עצמו הוא בחינת גבורה בכל זאת כאשר המלכות מקבלת אותו מהבינה הוא יין מזוג שלرحמים, **וְהַיְנָנוּ בֵ' תּוֹסֶףְתָ בֵּין. בְּגּוֹנָנוֹ**

הלייּוֹד הַיּוֹמִי

דְשׁוֹשָׁנָה חִירָא וּסְוֶמְקָא. חִוּר מִסְטָרָא דִימִינָא, סְוֶמְקָא
מִסְטָרָא דְשַׁמְאָלָא וכן נאמר בין' שתו בין' מסכתית בתוספת אותן ב' לרמזו אל
 שתי בחינות שיש בין' כדוגמת השונה שיש בה שני גוונים של לבן ואדום, כי הגוון הלבן
 הוא מצד החסד שבימיין והגוון האדום הוא מצד הגבורה שבשמאל, דהיינו שהמלכות
 הנקראת שוניה היא כלולה מהימין ומהשמאל ע"י שהיא נמצאת בכו האמצעי והוא
 כדוגמת היין הכלול מהימין ומהשמאל (רמ"ק) •

סביר מדוע כתוב הפסוק לבב אנווש ולא לב אנוש
וְמֵאִי לְבֵב אָנוֹשׁ, לְבַהּוֹה לִיהְ לְמִימָר וקשה למה כתוב בפסוק
 'לבב אנווש' הרי היה צריך לומר לב אנווש ולמה נאמר 'לבב'. **אֲלֹא אִתְ**
לְבַב מִסּוּר לְלִיב. **וְאִינּוֹן לְבַב אֱלֹהִים דַעֲזָבָדָא דְבִרְאָשִׁית,**
ב' **מִן בִּרְאָשִׁית,** **ל'** **מִן לְעִינֵי כָל יִשְׂרָאֵל,** **אִיהוּ לְבַב**
תְּנִינִינָא אלא הכתוב בא להורות על שתי בחינות לב, בחינה אחת הוא לב המוסר שפע
 ללב השני, והוא בוגר ל"ב פעמים שם אלהים המוזכר במעשה בראשית שהם סוד ל"ב
 נתיבות הנעלמים בחכמה (פב) שהוא מוסר אותו לו"א הנקרא תורה שבכתב ושם הם

אור הדרש"י

נקרא שכל טהור. הנתיב העשירי נקרא שכל מתונץ. הנתיב אחד עשר נקרא שכל מצחצח. הנתיב שניים עשר נקרא שכל בהיר. הנתיב שלשה עשר נקרא שכל מנהיג האחדות. הנתיב ארבעה עשר נקרא שכל מאירה. הנתיב חמישה עשר נקרא שכל מעמיד. הנתיב ששה עשר נקרא שכל נצחי.

(פב) הנתיב הראשון נקרא שכל מפלא. הנתיב השני נקרא שכל מזהיר. הנתיב השלישי נקרא שכל מקדש. הנתיב הרביעי נקרא שכל קבוע. הנתיב החמישי נקרא שכל נישר. הנתיב השישי נקרא שכל שפע נבדל. הנתיב השביעי נקרא שכל נסתה. הנתיב השמיני נקרא שכל שלם. הנתיב התשיעי